

στρία με το Μελεξεδένιο Μπουκετάκι και Με-
 Λαρχολική Σεληνολάτριδα — ή Σκηνή των
 Αθηνών με το Έρυθρον Νέρος, Δεσφροσι-
 ζία των Αθηνών. Άρθος του Ζαπατίου,
 Δικηφόρος της Νεολαίας και Άρθος του Μα-
 νεώ — ή Μέλλουσα Καλόγηρα με την Διοσφο-
 ροδόσαν, Ναυτοπούλα της Άνδρου, Μικρόν
 Γυμνασιόπαιδα, Δίγυρτα των Αθηνών και Δι-
 κηφόρος της Νεολαίας — το Σπήλαιον των
 Μουσών με το Κορινθιακόν Κήμα, (εί δυνα-
 τόν με τ' όνόματά των) — ή Φευδοδικηγόρος με το
 Ζικ-Ζακ και Νουσταλγούσαν Έλληνίδα — ή
 Κωματίκουσα Θάλασσα με την Αιθαδέσην
 Μαργαριτών, Νεράιδαν των Σπειτών και Αν-
 τιστοκρατείαν Εβδόκιαν — ή Δίσκος Ήλιου με
 τόν Άγγελον της Αγάπης και Κωματίκουσαν
 Θάλασαν — ή Παμπόνηρος Κατεργάρας με
 τόν Σκολεξέαντον, Νουσταλγούσαν Έλλη-
 νίδα, Ποιμενίδα της Δίρης και Βιρανεΐαν
 της Βιμαρμένης — ή Νεκτοκόρα με τόν Ήρωα
 τού Σουλίου, Μαγικήν Εικόνα, και Άρθος
 Ανδρών (με τ' όνόματά των) — ή Σπαρτιά-
 τις Χειλωίδες με τόν Αποροποταμίτην, Πει-
 ραϊκήν Άδραν και Χιακόν Όριζοτα — ή Μι-
 κρόν Ανθοδέσην με την Χρυσήν Ανθοδέσην,
 Δημότια Βόλου, Ποιμενίδα τού Πηλίου και
 Βασίλεα της Νεκτός — ή Μελαρχολική Σε-
 ληνολάτρις με τούς Δικηφόρους της Νεολαίας,
 Πανταχού Παρόντα, Νεολαίαν των Παρι-
 σίων και Τυδέα — ή Κοπηλάτις Κόρη με
 τόν Καλυκα Ρόδου, Κρητικόν Κάσταρον, Μα-
 γικήν Εικόνα, Άθονα της Ερήμου και
 Χλινόν τού Κηφισού (αν θέλω με τ' όνόμα-
 τά των) — ή Αμβρακιδίτις Άδρα με την Έρ-
 δοτον Φαριανήν, Φλίασην Σανθομαλλούσαν,
 Έλαιαν της Λευκάδος, Μικρόν Περπολητήν
 και Κήμα της Λευκάδος, (με τ' όνόματά των,
 ελ, εύραστούνται) — το Κρητικόν Κάσταρον
 με την Θαλυσοσταράχην, Χαριτωμένην Μου-
 ρίτισαν, Πλειόν τού Δοννάθεως, Φαίδιμην και
 Έναν — ή Ορειοπόλος Ψυχή με την Σιω-
 πηλήν Νύκτα, Έυγετήν Καρδίαν και Ίπτε-
 ρήφανην Έλληνίδα (με τ' όνόματά των) — ή
 Φαίδιμη με την Ναυτοπούλαν της Άνδρου,
 Έβθουρον Κόρην, Χαλυμάν, Άλυμρόν Κήμα
 και Γλυκόν Όνειρον — ή Έλληνική Ψυχή
 με τόν Άγγορολογιώτατον, Χαλυμάν, Κα-
 τσαρομάλλον, Ατεμογάλην και Αντιρόνην —
 το Άρρολολούδρον Άνδρον με τόν Νεκτο-
 λούλοδρον, Άνθοδέσην Μαργαριτών, Χια-
 κήν Μαργαριτών και Μαργαριτοφόρον (εί δυ-
 νατόν με τ' όνόματά των) — ή Ίπτε-
 ρήφανος Έλληνις με την Κόρη των Άλπεων, Κόρη
 τού Στραμίνου, Βρεσιαν Κόρην, Έβθουρον
 Κόρην και Νεάνιδα της Θαλάσσης — ή Ίπτε-
 ρις της Όμίχλης με την Κοραλίαν Μασσαί,
 Χιακόν, Ίπτερον τού Καρακός (τόν όποϊόν
 γνωρίζει) Μαργαριτοφόρον και Φαρμάλλον —
 το Κορινθιακόν Κήμα με τόν Περονόσορον
 Αίγιον, Άγρήν Φιλίαν και Μικρόν Γυμνασι-
 οπαιδα — το Ίλιόν Μέλαθρον με τ' Πνεύμα
 της Αντιλογίας και Ρωσικήν Καραμέλαν
 (εί δυνατόν με τ' όνόματά των).

Άπό ένα γλυκόν φιλάκι στέλλει ή δι-
 άπλασις προς τούς φίλους της: Λιοιμιέρον
 Μάϊον σήμερα, έγκρινον ψευδώνυμον της άδει-
 σου την πληροφορίαν σου δεν δημοσιεύω, διό
 ποτέ δεν δημοσιεύω ερωτήσεις: περι λήψεως τε-
 τραδίου) Σπαρτιάτιδα Χειλωίδα (φαν άξιομα
 τι όραία πο: έπερώσατε εις τόν Τατό, κ' εύχα-
 ριστώ δι' αυτό που έχαράξατε εις τόν κορμόν
 τού δένδρου: τώρα βπου:ς περιά άπ' εκεί θα
 βλέπη πόσον με αγαπούν οι φίλοι μου... Διά
 τού άλλο που γράφεις, νομίζω ότι δεν πρέπει να γί-
 νη τώρα: άπιστε να επιστρέψουν από τās έξοχάς)
 Διοσκουρούς (όχι, μαζί και οι δύο δε επιτρέπεται
 να διαγωνισθήτε) Γεώργιον Μπουρατίον (εύ-
 χαριστώ θερμώς δια τού ξεπέδημα) Άποκτύσαν
 Έλπίδα (σίημερον δημοσιεύω τās δύο πληροφο-
 ρίας, διότι ή άλλη δεν μου εφάνη σαφή. τού Π.

Πνεύμα μου ήρσε, και ζωο: τού δημοσιεύω)
 Κρητικόν Κάσταρον (έγέλασα πολύ με τού
 άστεϊον κόημα τού μικρού ύπνετόν) χρωματι-
 στά τετραδία δεν έχω: όσον δια την άσκησιν, ει-
 μπορεί να είνε και συμπόσιος) Δικηφόρος της
 Νεολαίας (φοβερά πράγματα τολοφάντων! ή
 αΐτησις σου: όμως περι αλληλογραφίας δεν δημο-
 σιεύεται, διότι άπαγορεύεται αλληλογραφία μετα-
 ξύ έτεροπόλων: αδιάρηρον, αν εισθε συγγενείς)
 Δούκιουσαν των Σαλώνων (έστειλα τού: τόμους
 της έκλογής μου, και έλπίζω να σου ήρσαν πολύ)
 Ίπτερον της Όμίχλης (τι κα: ακυλός από
 πληροφορίας με ποίαν να πρωτοδημοσιεύω)
 Άνεμογάλην, (και σύ δεν πιά: όπισω, άλλα
 ός δημοσιεύω μόνον από μίαν, έλλειπει χωρόν)
 Έαρινόν Άρομα (με γίαν εις τού καινού γιο
 σπ: βέβαια, κ' έγώ γνωρίζω τι θα πη μετα-
 κόμισι: και πόσα βίασανα έχει) Άνοϊεζικήν
 Βραδύαν (άνεκοίνωσα εις τόν κ. Φελίωνα όσα
 όραία μου γράφει: περι έκεστάσεων: αι πληροφο-
 ρίαι σου είχαν δημοσιεύθη) Έξίριστον Ναπολέ-
 οντα ([Ε] σόν να τού ήξευρες, διότι σήμερον
 πέρνε: άλλο: ένα, δια την περιγραφήν της όρτης
 τού Άμαρουσιού) Βάδρον Πάουελ (αι προτά-
 σεις σου εις τού προσέχες, τού Π. Πνεύμα όραϊόν
 παρα: πρῶ με χαρήν ότι πάντοτε όραία μου στέλ-
 λεις) Παραδείσιον Πτηνόν (έστάλησαν και θα
 λάθης: άλλως τε τού ασ πληροφορίας είπα ότι
 δεν δημοσιεύω) Ίπτερον Ταξειδιώτιδα (ώ,
 αυτό είνε πολύ συνευισμένον: εις πολλά στίτια
 τὰ μυθιστορηματά μου τὰ διαβάζουν και οι μπα-
 μπάδες κ' οι αι υμαδάς, και διοι τελοφάντων
 οι μεγάλοι) Μολδόν Λαβή (έστειλα: εύχαριστώ
 δια τās φροντίδας: και τās συστάσεις) Νεολαι-
 αν των Παρισίων (άδυνατο, να μη σου άρέση
 ή Δαχανάκης: περιμενε να ίσης παρακάτω) Δέ-
 οντα της Θαλάσσης (ποσα μικρότερα της δραχ-
 μής είνε δεκάτι και εις γραμμα: σσηνον: σε
 συγχάρω δι' όσα μου γράφεις) Περονόσορον
 Αίγιον, Φεύτικο Τριανταφύλλαι, Περπολητήν
 Καρδίαν κτλ. κτλ.

Εις όσας επιστολάς έλαβα μετά την 18 Αυ-
 γούστου, θάπαντήσι εις τού προσέχες.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ
 Δι' όσεις δεκατι μέχρι της 2 Οκτωβρίου

Ο χάτης των λέσεων, δια τού όποιου δέον να γράφω-
 τας λέσεις των οι διαγωνίζονται, πωλείται εν
 τῷ Γραφείῳ μίς εις φακίλλους, εν ύπαστοι
 περίχρη 20 φύλλα και τιμῆται φρ. :

538. Δεξιγρφοίς.
 Εις μέλος τού προσώπου σου
 πρόσθετον ένα γράμμα,
 Όρεκτικόν φατώτιμον
 θα κάμης εν τῷ ἔμα.
 Έστειλ ήπό τού Μουσικίου Απολλωνος.

539. Στοιχειδύγρφοίς.
 Φίλου, φίλε, της σοφίας: ένα γράμμα αφαιρών,
 Τόνομα εός θα έχης των άρχαίων στρατηγών.
 Έστειλ ήπό τού Παντελον.

540. Αναγραμματοσιμῆς.
 Χρήσιμον καρπόν θα ίσης
 "Όπως είμαι αν μάριση.
 Και χορόν τινα χορεύεις,
 "Αν με αναγραμματοσιμῆς.
 Έστειλ ήπό τού Φάρος της Ήρας.

541. Πυραμίς.
 + Οι σταυροί αποτελούν όνομα θα-
 * + * = Έπιερήμα. [μου
 * + * + * = Δημητριακόν.
 * + * + * + * = Ποιητής Άρχαίος.
 * * * * + * * * * = Ημέρα.
 Έστειλ ήπό τού Κρητικού Κασάνου.

542. Άστειλον Παρόραμα.
 "Η Έλένη είνε όνομα Ιστού.
 Έστειλ ήπό τού Ταυτάλου

543-544. Μεταμορφώσεις.
 1. — "Ο Έλλην δια 5 μεταμορφ. να γίνη Γάλλος
 2. — "Ο Έπικος δια 5 μεταμορφ. να γίνη όνος.
 Έστειλ ήπό Μολιμνίας Λακαρίου.

368. Μαγικόν Γράμμα.
 Τη άνταλλαγή ενός γράμματος έκάστη των
 κάτω λέσεων δι' εός άλλου, πάντοτε τού αυ-
 τού, να σχηματισθούν άλλα τόσαι λέξεις:
 Μύτα, άλλος, αίτος, αύρα, τέλος.
 Έστειλ ήπό τού Θεοφάντου

566. Άκροστιχίς εξ άντιθέτων.
 Τὰ άρχικά των άντιθέτων των κάτω λέσεων,
 αποτελούν τόνονμα Δύ: οκρίττορος:
 Γήρας, θράσος, όνειρον, διαφορετικόν, χα-
 ρά, μέσα, άσχημος, ζωντανός.
 Έστειλ ήπό τού Μενεξεδένιου Μπουκετάκι.

567. Φωνηενόλογον.
 μ δ π τ - π σ θ - τ - λ σ τ - ρ γ
 Έστειλ ήπό τού Μουσικίου Απολλωνος.

567. Γρόφος.
 ή μέν μέν μέν έδ έδ έδ ήν
 ή μέν μέν μέν έδ έδ έδ ήν
 ή μέν μέν μέν έδ έδ έδ ήλ
 Έστειλ ήπό της Μελίσιος

Τέλος τού 69ου Διαγωνισμού
 Άπό τούπροσεχούς φύλλου άρχεται νέος

ΑΥΣΕΙΣ
 των Πνευματικῶν Διόχων τού φύλλου 28

292. Λακεδαιμόν (λα και δαιμόν.) — 295.
 Κάλως: άλλος: — 294. Η όρεία.

298. Σ — 296-297. 1. "Ελυσσ εν
 ΜΥΣ — άστεϊον παρόραμα. 2. "Ε-
 ΜΗΝΙΣ — κλαιε τόσον, που ήταν μετ
 ΣΥΝΕΤΟΣ — άηδία. — 298. Η δύναμις
 ΣΙΤΟΣ — τού τούρου έγκεται εις τās
 ΣΟΣ — κέρατα, τού κόπρου εις
 Σ — τούς όδόντας και τού αν-
 θρώπου εις τού λογικόν. —

299. Τη άνταλλαγή δια των γραμμάτων Α και Υ
 σχηματίζεται ή ακροστιχίς: ΝΑΥΣΙΚΑ (ΝΑΥ-
 της, Σίσυρα, ΚΑρυά.) — 300. "Ανθροπη, να τού
 ήξευρης, ε, τι κάμης θα τού εύρης.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΕΠΙ ΠΛΗΡΩΜΗ

["Η λέξις λειπει 10, δια ότι τούς συνδρονούς μα-
 λεπτ 8 μουν. "Αλάχιος όθος 10 λέξις, δηλαδή και οι
 άλλότεροι των 10 πληρόνται ως 10 λέξεις. Τά πρώ-
 δημοσιεύων χωρογραφα πρέπει να είνε πολύ εινάγνω-
 στα και να φθάνουν εις το Γραφείον μέχρι της μεση-
 όρας της Ιουτίτας τού βραδύτονου δια τού φέλλον των
 γαυρο: ενου Σάββατον, άλλως μόνον δια τού αεθελάμενου]

Αντάλλασσιν εικονογραφημένα ταχυδρομικά δε-
 λτάρια, υπό την δ' ευθύσιν: Mr Tchob-
 djoglou, Legation Hellenique, Constanti-
 nople (A-47)

Άγγελόνται:
ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΕΞΟΝΟΟΥΛΟΥ
 (Φαίδωρος)

Διηγήματα
ΣΕΙΡΑ ΔΕΥΤΕΡΑ

Τόμοι: κομψότατοι: έκ 12 τυπογραφικῶν
 φύλλων, με εικονογραφημένον τρίχρωμον έ-
 ψώφυλλον.

ΤΙΜΑΤΑΙ φρ. 5

Δια τούς έγγραφόμενος και προπληρώ-
 νονται μέχρι τέλους Αύγουστου 1901 τού
 βραδύτερον.

Σημείωσις. Οι έγγραφοίμοι δια τήν
 Δευτέραν Σειράν, αν δεν ήσαν συνδρονη-
 ται της πρώ όλίγου έκδοθισης Πρώτης, δύ-
 γανται, αν θέλω, να κοπηθούν και ταύτην,
 συναποστελλόντες έτερα φρ. 3.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό τού Ύπουργείου της Παιδείας ως τού κατ' έξοχήν παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, άληθείς παρασχόν εις την χώραν ήμῶν ύπηρεσίας και υπό τού Οίκουμινικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως ανάγνωσμα άριστον και χρησιμώτατον εις τούς παίδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
 Έσωτερικῶν δραχ. 7. — Έξωτερικῶν φρ. χρ 8
 Δι' συνδρομαί άρχονται την 1ην έκάστου μηνός
 και είνε προκληρωτά δι' έν έτος.

ΕΚΑΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
 Εν Έλλάδι: λεπ. 15. — Εν τῷ Έξωτ. φρ. χρ. 0.15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ εν Αθήναις
 "Οδός Πατησίων, αριθ. 11 Β, παρά τὰ Χαντιεῖα

Περίοδος Β' — Τόμ. 8ος   **Έν Αθήναις, την 1 Σεπτεμβρίου 1901**   **Έτος 23^{ον}. — Αριθ. 33**

Ο ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ ΟΡΕΝΟΚΟΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΥΠΟ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ' (Συνέχεια.)

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΤΟΥ Κ. ΑΣΟΜΦΙΩΝ

— Μην άμφ' άλλάτε. κούριε Μανουήλ.
 άπεκριθη ό 'Ιάκωβος Έλλώκ. "Ο παρ-
 σαλ έπεθεώρησε τού σκάφος της Μορί-
 σ κ η ς και τού εύρε στερεώτατον. Είμπο-
 ρούμεν λοιπόν να έλπίζωμεν, ότι και τὰ
 δύο πλοίαρία θα είνε εις θέσιν να διεθλουν
 τὰ στενά χωρίς ζημίας, και να νη-
 θξουν εις τούς σ σ ο μ π ά -
 σ κ ο υ ς. άφ' ου, καθως λέγετε, οι
 σ ο υ μ π ά σ κ ο ι είνε επίσης ισχυ-
 ροί και εις τόν "Αω Όρενον.

— Είνε ή μόνη άλήθεια, υπέ-
 λαβην ό κ. Μανουήλ, άλλ' όχι
 και ό μόνος κίνδυνος.

— Πώς; υπάρχουν και άλλοι;
 ήρώτησεν ό λογίας Μαρσιάλης
 με κάποιαν άνησυχίαν.

— Ναί... διότι υπάρχουν και
 μερικοί 'Ινδοί...

— Μην ένοιείτε τούς Γουαχα-
 ρίβους; ήρώτησεν τότε ό Παύλος.

— "Οχι, όχι, αγαπητό μου
 παιδί, άπεκριθη ό έπαρχος γελῶν,
 διότι αυτοί οι 'Ινδοί είνε όλως διό-
 λου άκίνδυνοι. Ήξεύρω ότι άλλοτε
 έθεωρούντο έπίφοβοι, και ακριβώς
 τῷ 1879, καθ' ήν έποχην ό συν-
 ταγματάρχης Κερμάρ θα μετέβη
 εις τās πηγάς τού Όρενόνου,
 απέδιδον εις αυτοούς την κατα-
 στροφην πολλῶν χωρίων και την
 σφαγήν των κατοίκων των.

— "Ω! ανέκραξεν ό Παύλος.
 Μήπως ό πατέρας μου έπεσεν εις
 τὰ χέρια των Γουαχαρίβων;

— "Οχι, όχι! έσπευσε ναπο-
 κριθή ό 'Ιάκωβος Έλλώκ. "Ο κύ-
 ριος Μανουήλ βέβαια δεν ήκουσε
 τέτοιον πράγμα ποτέ...

— Ποτέ, κύριε Έλλώκ, ποτέ,
 αγαπητό μου παιδί, και σου επα-
 ναλαμβάνω, ότι ό πατέρας σου δεν
 είνε δυνατόν να έπεσε θυμχ των

« Τὴν ὥραν τοῦ γεύματος, τὸ ὁποῖον ἐτίμησαν ὀλοὶ μετὰ μετὰ
 λην ὕρεσιν. » (Σελ. 210, στήλ. α')

— Δεν κινδυνεύουν άρά γε από αυτοούς
 και τὰ κτήματά σας; ήρώτησεν ό
 Πατέρν.

— Βεβαίωτατα. Δι' αυτό εις τού Δά-
 νωνον έχομεν πάρη καλά τὰ μέτρα μας,
 αν ποτέ τολμήσουν να έλθουν, είμεθα
 έτοιμοι να τους υποδεχθώμεν... Την
 αυτην άγρυπνον προσοχήν πρέπει να
 έχουμ και οι ταξειδιώται, προπάντων ά-
 φου περάσουν τόν Καστιλιάην, διότι αι
 όχθαι δεν είνε καθόλου ασφαλεις.

— Τωόντι, άπεκριθη
 ό 'Ιάκωβος Έλλώκ, μάς
 έπληροφόρησαν ότι συμ-
 μορία πολυάριθμος Κουί-
 δων λυμαίνεται εκείνας
 τās χώρας.

— Δυστυχώς! άπεκρι-
 θη ό έπαρχος.

— Μās είπαν άκόμη
 ότι έχουμ άρχηγόν ένα
 κατάδικον δραπετήν.

— Ναί... ένα τρο-
 μερόν κακούργον!

— Άλήθεια, πολλές
 φορές ήκούσαμεν δι' αυ-
 τόν τόν κατάδικον, πα-
 ρετήρησε τότε ό λογίας
 Μαρσιάλης. Μās είπαν
 ότι έδραπέτευσεν από
 τās φυλακάς της Καυ-
 έννης...

— Της Καυέννης, ά-
 κριβώς...

— Μα είνε λοιπόν
 Γάλλος;

— "Οχι, είνε 'Ισπανός
 καταδικασθείς εν Γαλλία,
 έβεβαίωσεν ό κ. Μανουήλ.

— Και πώς όνομά-
 ζεται;

— Άλφρανίξ.

— Άλφρανίξ; ... 'Ισως
 είνε ψευδώνυμον, παρετή-
 ρησεν ό Γερμανός Πα-
 τέρν.

— Φαίνεται ότι είνε τού
 άληθινόν του όνομα.

γοῦδί των, και ἐπερίπαιζαν τοὺς πελαργούς, θέτοντα τὴν παλάμη των ἀνοικτὴν εἰς τὸ ἄκρον τῆς μύτης των και κινουῦντα αὐτὴν ὡς νὰ ἦτο φερούρα πτηνοῦ. Ἐν τούτοις, ἐν ἑκ τῶν παιδίων τούτων, ὀνομαζόμενον Πέτρος, ἀφ' οὗ ἐμῆμφθη τοὺς συντρόφους του διὰ τὴν κακὴν των καρδίαν και τὰ περιπαίγματα των, ἀπεσῶρθη εἰς μίαν ἄκραν δυσηρησσημένον.

Τὰ μικρὰ λελεκακία ὀλονέν ἐφοβοῦντε περισσότερο.

— Μὴ φοβεῖσθε δά, τοῖς εἶπεν ἡ μήτηρ· κυτώξετε τὸν πατέρα σας πῶς στέκει ἐκεῖ ὑπερήφανος και ἡσυχος, ἐπὰν εἰς τὸ ἕνα του πόδι.

— Δὲν ἤμποροῦμεν νὰ μὴ φοβοῦμεθα, εἶπαν τὰ μικρὰ. Καὶ ἀπέσυραν τὸς κεφαλὰς των ἐντὸς τῆς φωλεᾶς.

Τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν τὰ παιδία ἐπανῆλθον, και ἄμα εἶδον τὴν φωλεάν τῶν πελαργῶν, ἤρχισαν πάλιν νὰ τραγουδοῦν;

Τὸ πρῶτό σου θὰ κρεμασθῇ,
Τὸ δευτέρου σου θὰ πιχθῇ,
Τὸ τρίτου σου θὲ νὰ ψηθῇ,
Τὸ ὑστερὸν θὰ σουβλισθῇ.

— Ἀλήθεια, θὰ μας ψήσουν και θὰ μας κρεμάσουν; ἠρώτησαν οἱ μικροὶ πελαργοί.

— Διόλου, ἀπήγγησεν ἡ μήτηρ· θὰ μάθετε νὰ μεταχειρίζεσθε τὸς φερούρας σας· και ὅταν θὰ συνειθίσετε, θὰ πετάξεωμεν ὅλοι ἐκεῖ πέρα εἰς τὸ λειβάδι. Θὰ πᾶμε νὰ ἐπισκεφθοῦμε τοὺς βατράχους. Θὰ χωθοῦν εἰς τὸ νερὸ φωνάζοντας· Κοᾶξ! Κοᾶξ! Ἀλλὰ κρῖμα ἔς τὸς φωνές των. Θὰ τοὺς ψαρεύσωμε και θὰ τοὺς φάμε! Ἄ! νὰ ἰδῆτε τί ὠραία ποῦ θὰ εἶνε!

— Καὶ ἔπειτα; ἠρώτησαν τὰ μικρὰ.

— Ἐπειτα, ὅλοι οἱ πελαργοὶ τῆς χώρας θὰ μαζευθοῦν διὰ νὰρχισουν τὰ γυμνάσια τοῦ φθινοπώρου. Τότε πρέπει κα-

νεῖς νὰ ξέρη καλά νὰ πετᾷ, διότι ἐκεῖνοὺς ποῦ μένουσιν ὀπίσω, ὁ στρατηγὸς τοὺς τσιμπᾷ μετὰ τὸ βράχος του. Γι' αὐτὸ νὰ προσέχετε πολὺ ἔντα μαθήματά μου.

— Ναί, ἀλλὰ κινδυνεύουμε και νὰ μας σουβλίσουνε, ὅπως λέγουσιν τὰ παιδία· ἀκούσέ τα πῶς τραγουδοῦν ἀκόμη.

— Σεῖς ὅσα σὰς λέγω ἐγὼ νὰχετε ἔς τὸν νοῦν σας, και ὄχι τὰ κακόλογα αὐτῶν τῶν παιδίων. Κατόπιν ἀπὸ τὴν μεγάλην ἐπιθεώρησιν, θάναχωρήσωμεν διὰ νὰ πᾶμε πολὺ μακριὰ ἀπ' ἐδῶ, εἰς τοὺς ζεστοὺς τόπους, και θὰ περάσωμε βουναὶ και δάσος. Εἰς τὴν Αἴγυπτον θὰ σταματήσωμεν. Εἰς αὐτὸ τὸ μέρος εἶνε κατὰ πέτρινα σπήτια ὑψηλά, μεγάλα, θεόρατα, μυτερά ἀπὸ πάνω, και τα λέγουσιν Πυραμίδας. Εἶνε τέσσας χιλιάδες χρόνια ποῦ κτίσθησαν, ποῦ οὔτε ὁ πλεόν γέρος πελαργὸς δὲν θυμᾶται νὰ ἀκούσει ἀπὸ τὸν παπποῦ του γι' αὐτές. Ὑπάρχει ἐκεῖ κ' ἕνας ποταμός, ὁ ἑποῖος χύνεται ἐξω ἀπὸ τὴν κοίτην του, και σκεπάζει ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ τόπου μ' ἕν εἶδος λάσπης, τὸ ὅποιον ὠφελεῖ πάρα πολὺ τὰ σπαρτιά. Εἰμπορεῖτε νὰ περιπατεῖτε ὡς τὸ γόνυ μεσα εἰς αὐτὴν τὴν λάσπην, και μονάχα φθάνει νὰ σκύβετε λιγάκι, γιὰ νὰ τρώγετε ὅσους θέλετε βατράχους.

— Τί ὠραία! ἀνέκραξαν τὰ μικρὰ πλήρη θαυμασμοῦ.

— Ναί, εἶνε μοναδικὸς τόπος. Ἀπὸ τὸ πρῶτό ἕως τὸ βράδυ ἄλλη δουλειὰ δὲν κάμνουν ἐκεῖ παρὰ μόνον τρώγουσιν· και ἐν ᾧ χαίρομεθα τέτοιαν εὐτυχισμένην ζωὴν, δὲν ὑπάρχει οὐδ' ἕνα πράσινο φύλλο ἐπάνω εἰς τὰ δένδρα. Ἐδῶ τὸ κρῦν γίνεται τῶσον δυνατὸ, ποῦ τὰ σύννεφα σκληρύνονται και πίπτουν εἰς τὸν ἀέρα, ὡς νὰ ἦσαν σωρὸς ἀσπρῶν κουρελιῶν.

(Ἐπεται συνέχεια)
ΑἰΜΥΛΙΟΣ ΕΙΜΑΡΜΕΝΟΣ
[Κατὰ τὸν Ἄνδερσον]

Ο ΑΝΕΨΙΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η' (Συνέχεια)

— Εἰπέ μου λοιπόν, τί εἶδους ἀγορᾶν θέλει νὰ διαπραγματευθῇ μαζὶ σου αὐτὸς ὁ νέος. Πρέπει νὰ ἤξεύρω, ἀφ' οὗ πρόκειται νὰ πληρώσω ἐγὼ.

Ο Ἰωβῆνος πρὸς στιγμὴν ἐφοβήθη· ἀλλ' εἶνε ἀπερίγραπτος ἡ χαρὰ, τὴν ὅποιαν ἤσθάνθη, ὅταν ἤκουσε τὸν γηραιὸν Ἄνωμον νὰποικρῖνεται ὡς ἐξῆς:

— Δὲν σὰς το εἶπεν ὁ ἴδιος. Αὐθέντα, διότι βέβαια θὰ ἐφοβήθη μὴ τον μαλωσετε διὰ τὴν σπατάλην... Πρὸ ὀλίγου καιροῦ, ὁ Ἰωβῆνος ἤλθε και μου εἶπεν, ὅτι εἶχεν ἀνάγκη νὰ του κατασκευάσω μιὰ σέλλα με ὅλα τὰ παρεπόμυνα, διὰ κάποιον ἄλογο ποῦ ἐπήγαγε νὰγοράσῃ εἰς τὸ παζάρι τῆς Τάρβης. Τοῦ ἀρονήθηκα και του εἶπα ὅτι δὲν ἤμποροῦσα νὰ κάμω τίποτε, ἂν δὲν μου ἐπροπλήθονε τὸ ἥμισυ τῆς παραγγελίας. Ἐσῦρετε, ἕνας πτωχὸς σαγματωπὸς, ὑποχρεωμένος νὰγοράσῃ τοῖς μετρητοῖς τὰ πετριά, τὸς τσόχες, τὰ δαμάσκα, τὰ χρυσογέμματα, δὲν εἶνε βέβαια εἰς θέσιν νὰ διδῇ τὰ πράγματα τα του ἐπί πιστώσει... Ἄλλ' αὐτὴν τὴν φορὰν εἶχα ἄδικον. Ἐννοιά σου, Ἰωβῆνε, και θὰ ἔγχις ἐγκαίρως ὅτι ἐπιθυμεῖς, φθάνει νὰνοῖξῃ τὸ πουγγάκι του ὁ Αὐθῆνης, και νὰ μου δώσῃ τα δύο σκούδα ποῦ μου εἶπες.

Τὴν νύκτα ἐκείνην ὁ κύριος Ὁρδερικός ἐκοιμήθη πολὺ ἄσχημα εἰς τὴν κλίνην τοῦ ξενοδοχείου, μολοντί τὸ στρώμα ἦτο μαλακώτατον. Κάθε στιγμὴν ἐξυπνοῦσεν ἀπὸ τὴν ἀνησυχίαν, μήπως ὁ Ἰωβῆνος ἐδραπέτευσεν.

Ἀλλὰ και νὰ ἤθελεν ὁ ὀδηγός, θὰ ἦτο πολὺ δύσκολον νὰ πραγματοποιήσῃ τοιοῦτον σχέδιον, ἐξ αἰτίας τῶν μέτρων, τὰ ὅποια εἶχε λάθῃ ὁ συνετὸς κύριος Ὁρδερικός, κρατήσας μὲν τὸν Ἰωβῆνον νὰ κοιμηθῇ ἐντὸς τοῦ δωματίου του, διατάξας δὲ και ἕνα ὑπηρέτην νὰ κοιμηθῇ ἐπὶ ψάθης ἐξωθεν τῆς θύρας. Οὕτω, κάθε φορὰν πρὸς ἀφυπνίσθητο και ἀνεσθῆκονε ἀπὸ τὸ ποικουλένιο προσκεφάλι του, ὁ σοφὸς καθηγητὴς εἶχε τὴν εὐχαρίστησιν νὰ βλέπῃ ὑπὸ τὸ φῶς τῆς λυχνίας, τὸν ὀδηγὸν κοιμώμενον βαθύτατα ἐπὶ τοῦ τάπητος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'

Εἰς τὸν πύργον τοῦ Βερνάζου. — Πῶς περνοῦν ἐκεῖ τὸν καιρὸν των. — Γελοῦν, κλαίουσιν, παρηγοροῦνται και ἀστενεύονται ἐξ ἀφορμῆς τῆς Αἰνεσιᾶδος.

Τὴν ἰδίαν ἐκείνην ἡμέραν, και σχεδὸν τὴν ἰδίαν ὥραν καθ' ἣν ὁ Ἰωβῆνος ἐφθάνεν εἰς Ταρασκώνην, ὡς ἀγγελιοφόρος τοῦ κυρίου Ὁρδερικού, ἄλλος ἀγγελιοφόρος διηυθύνετο πρὸς τὸν πύργον τοῦ Βερνάζου με ὅλην τὴν ταχύτητα τῶν ποδῶν του, φέρων εἰς τὸν μικρὸν πυργοδεσπότην

εἶδῃσιν, ἡ ὅποια θὰ τον ἔκαμνε νὰ λυπηθῇ ἀκόμη περισσότερο διὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ φίλου του.

Ὁ μικρὸς πύργος, ἡ μᾶλλον ἡ ἐπαυλὶς τοῦ Βερνάζου ἐπιστῆφει διὰ τῶν πυργίσκων και τῶν ὀδοντωτῶν τεχνῶν τῆς τὴν κορυφὴν κωνοειδοῦς βράχου, μεμονωμένου ἐν τῷ μέσῳ ἀμφιθεατρικῆς κοιλάδος, ἐκ τῶν ὠραίων ἐκείνων, τὰς ὅποιας συναντᾷ τις συχνὰ εἰς τὰ Πυρηναῖα.

Κάτωθεν τοῦ βράχου, ὁ ὅποιος περιζῶνετο ἐλικοειδῶς ὑπὸ τοῦ δρόμου, τοῦ ἀνερχομένου πρὸς τὴν ἐπαυλιν, ἡ κοιλὰς ἐξέτεινε τοὺς λειμῶνάς της, τοὺς ἀγρούς της και τὰ τρία της χωρία, περίξ μικρᾶς λίμνης, διασχιζομένης ὑπὸ χειμάρρου. Ἡ θελητικὴ αὐτὴ εἰκὼν ἐπλαισιούτο ἀπὸ βουναὶ ὑψηλά και τῶσον στενωδῶς συμπλεγμένα γύρω, ὥστε ἐκ πρώτης ὄψεως θὰ ἐλεγέ τις ὅτι οὔτε ἐξοδον οὔτε εἰσοδον εἶχεν ἡ πρασίνη αὐτὴ ὄασις.

Τὸ Βέρναζον ἦτο ἀληθῆς παράδεισος διὰ τὸν Γάστωνα, ἐρχόμενον ἐδῶ ἀπὸ τὴν κοινοτριώδη πεδιάδα τῆς Ναρβόννης. Καὶ ἡ Ἐρμάνη ἐπίσης ἠγάπα τὴν θερινὴν αὐτὴν διαμονήν, ὅπου ἠδύνατο νὰ ἐπιδίδεται εἰς τὸ κυνήγιον, ἀσκησιν χαριτωμένην και συνήθη εἰς τὰς κυρίας τοῦ καιροῦ ἐκείνου. Ἡ Ἐρμάνη διέπρεπεν εἰς αὐτὴν, και μόλις ἐφθάνεν εἰς τὸ Βέρναζον, ἡ πρώτη της ἐπίσκεψις ἦτο εἰς τὸ ἱερακοτροφεῖον, ὅπου τὰ προσφιλῆ της θηρευτικὰ πτηνὰ τὴν ἀνεγνώριζαν, πρὸς χαρὰν της ἀνέκφραστον. Ἐθώπευε διὰ τῆς χειρὸς τὴν ὑπόξανθον ράχιν των, τὰς διαστίτους πτέρυγας των, τὴν μελανόλευκον κοιλίαν των, μὴ φοβουμένη οὔτε τοὺς γαμβροὺς των ὄνυχας οὔτε τὰ ἰσχυρά των ράμφη, και ἦτο ὑπερήφανος ὅταν ἐβλεπε νὰ ζωηρεῦον ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ της οἱ σπινθηροβόλοι ὀφθαλμοὶ τῶν ἱεράκων, μελανοὶ ἀδάμαντες περιβαλλόμενοι ὑπὸ κύκλου χρυσοῦ.

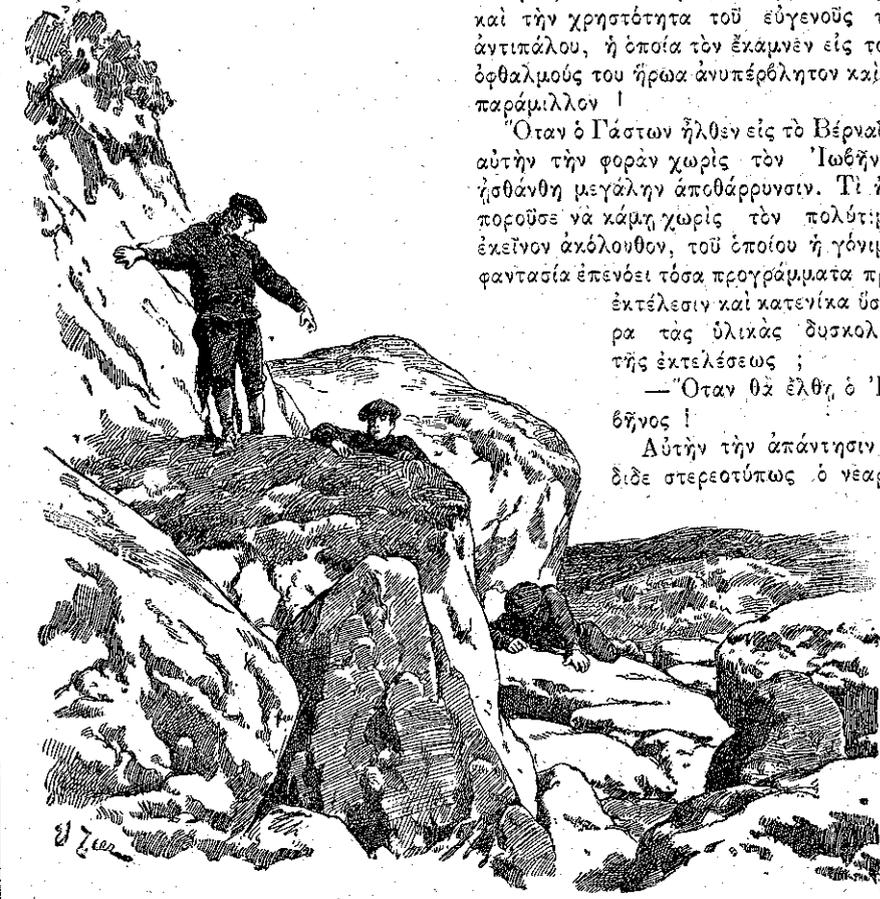
Και ὁ Γάστων διεσκέδαζε ποικιλοτρόπως εἰς τὸ Βέρναζον. Ἀνερχομένου εἰς τοὺς ἀποκρήμνους βράχους, ἐκοιμυβοῦσεν εἰς τὴν λίμνην, παρεδίδοτο εἰς ἀγῶνας δρόμου, σφαιροβολίας, ξιφομαχίας. Ἀλλὰ διασκεδάων ὀλονέν, δὲν ἐλησμόνει ὅτι αἱ ἀσκήσεις αὐταὶ τὸν ἔκαμνον ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν εὐκίνητοτερον, ἰσχυρότερον, και ὅτι ἡ καθημερινὴ καταπόνησις ὄλων τῶν μελῶν του, ἦτο ὠφέλιμος προπαρασκευὴ διὰ τὸ στρατιωτικὸν στάδιον.

Ἐν τούτοις δὲν περιωρίζετο μόνον εἰς τὸ νὰ σκληραγωγῇ τὸ σῶμά του· ἐγύμναζεν ὁμοίως και τὸ πνεῦμά του, μελετῶν και συνδυάζων τὰ διάφορα σχέδια προσβολῆς και ἀμύνης, τὰ ὅποια ὀφείλου νὰ γνωρίζουν οἱ στρατηγοί.

Ἀπὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν, εἶχε συναθροίσῃ και συντάξῃ ὑπὸ τὰς διαταγὰς του ὅλα τὰ παιδία τῆς κοιλάδος. Ἐφ'

ὅσον χρόνον διέμενον ἐκάστοτε εἰς τὸ Βέρναζον, τὸ παιδικὸν αὐτὸ στρατεύμα ἦτο εἰς τὰς διαταγὰς του ὀλίγας ὥρας καθ' ἐκάστην, εἴτε διὰ παιγνίδιον σφαιροβολίας, εἴτε δι' ἀγῶνα κολυμβητικῆς ἢ πεζοπορίας, εἴτε διὰ προσβολὴν και ἀμύνην ταῦτόχρονον μέρους τινός, ὀριζομένου ἐκ τῶν προτέρων.

Ὁ δὸν Ἰουστῆνος ἐπέβλεπε και δὴθύβουνε τοὺς διαφόρους τούτους ἀγῶνας, τοὺς ἀναπτύσσοντας τὴν εὐγενῆ ἀμύνην. Ἄν και κληρικὸς, εἶχεν ὅμως ὄλα τὰ προσόντα, διότι, πρὶν φορέσῃ τὸ ράσον, διεκρίθη ὡς ἀνδρείος και ἐμπειρος πο-

« Ὁ Γάστων ἀνερχομένου εἰς τοὺς ἀποκρήμνους βράχους. . . » (Σελ. 281, στήλ. α')

λεμιστῆς, προπάντων εἰς τὴν Ἰταλίαν. Ὅσακις ὑπεδείκνυεν εἰς τὸν Γάστων, κανένα λάθος εἰς τὰ στρατηγικὰ σχέδια ὁ μικρὸς τὸν ἤκουε μετὰ μεγάλης προσοχῆς και ἔσπευδε νὰ το ἐπανορθώσῃ.

Ὁ Γάστων, ὀδηγούμενος οὕτως ὑπὸ τοῦ Ἰουστῆνου, εἶχεν ἐπιβληθῇ τὰ μέγιστα εἰς τοὺς νεαροὺς του στρατιώτας. Ὅλοι τὸν ἐλάτρευον. Οὐδεμίαν λέξις θὰ ἦτο ἱκανὴ νὰποδώσῃ τὸν φανατισμὸν τῶν νέων τούτων, οἱ ὅποιοι ἐπίστευον ὅτι ὁ δὸν Ἰουστῆνος, ἀλλ' οὔτε ὁ καλύτερος ἰπότης τοῦ βασιλείου δὲν θὰ ἦτο ἱκανὸς νὰ δώσῃ μαθήματα εἰς τὸν « ἀρχηγόν » των.

« Ἀρχηγός » των ἦτο ὁ Γάστων. Δὲν ἤθελε νὰ τον ὀνομάζουν διαφορετικὰ οἱ

συμπαῖκταί του. Ἦξευρεν ὄχι μόνον τὸ ὄνομα ἐνός ἐκάστου ἀλλὰ και τὸν ἰδιαιτέρον χαρακτήρα του· και εἰς τοὺς ἀγῶνας, μακρὰν τοῦ νὰ θέλῃ νὰ ἐπιβάλλεται ὡς υἱὸς τοῦ ὑποκόμητος, ἀπεναντίας εἶλεγεν, ὡσαύκις κανεὶς τῶν συναγωνιστῶν του ὑπεχώρει πρὸς χάριν του πολὺ γρήγορα:

— Ἄ, μὴ γελάς! . . . Αὐτὸ δὲν εἶνε τίμιον πράγμα! . . . Ἐλα, βάλε ὄλη σου τὴ δύναμι, ὅπως τὴ βάξω κ' ἐγὼ. Ἀλλέως θὰ φανῆς ταπεινὸς κὼλαξ, και ἂν ἐγὼ το παραδεχθῶ, θὰ εἶμαι ἀνόητος.

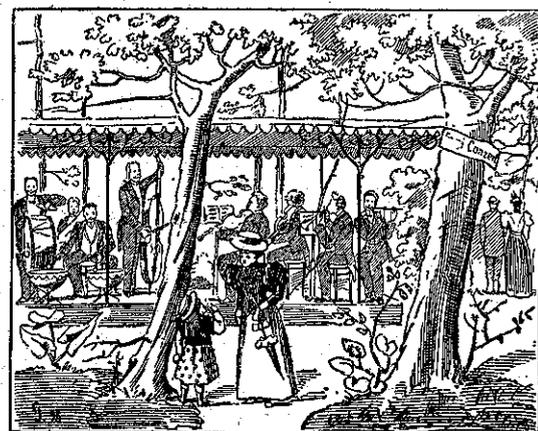
Και ὁ ἄλλος τότε ἐβάλεν ὄλην τὴν δύναμιν, ἀλλὰ θαυμάζων τὴν εὐθύτητα και τὴν χρηστότητα τοῦ εὐγενοῦς του ἀντιπάλου, ἡ ὅποια τὸν ἔκαμνε εἰς τοὺς ὀφθαλμοῦς του ἤρωα ἀνυπέροχον και ἀπαράμιλλον!

Ὅταν ὁ Γάστων ἤλθεν εἰς τὸ Βέρναζον αὐτὴν τὴν φορὰν χωρὶς τὸν Ἰωβῆνον, ἤσθάνθη μεγάλην ἀποθάρρυνσιν. Τὶ ἤμποροῦσε νὰ κάμῃ χωρὶς τὸν πολύτιμον ἐκεῖνον ἀκόλουθον, τοῦ ὅποιου ἡ γόνιμος φαντασία ἐπένοει τόσα προγράμματα πρὸς ἐκτέλεσιν και κατενῆκα ὑστερα τὰς ὀλικὰς δυσκολίας τῆς ἐκτελέσεως;

— Ὅταν θὰ ἔλθῃ, ὁ Ἰωβῆνος!

Αὐτὴν τὴν ἀπάντησιν εἶδιδε στερεοτύπως ὁ νεαρός

ΠΟΥ ΕΙΝΕ Ο ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟΣ;

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΟΝ

Ἡ ΜΙΚΡΑ Ἀγλαΐτσα ἦλθε μετὰ τὴν μητέρα της διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὰς Ἀθήνας, και μίαν ἡμέραν κατέβη εἰς τὸν Φάληρον.

Εἰς τὸ περιβολάκι, κάτω ἀπὸ τὸ κίβισι, ἔπαιζεν ἡ ὀρχήστρα.

— Τί δυνατοὶ πρέπει νὰ εἶνε αὐτοὶ οἱ μουσικοί, διὰ νὰ παίζουσι ἔτσι χωρὶς ἀρχιμουσικὸ! ἀνέκραξεν ἡ Ἀγλαΐτσα, ἐκπληχτος.

— Χωρὶς ἀρχιμουσικὸ; . . . Πῶς γίνεται, παιδί μου; . . . Δὲν τον βλέπεσι;

— Ὅχι, μαμιά, ποῦ εἶνε; Ἐλπίζωμεν δεῖ εἰς τὴν ἐρώτησιν αὐτὴν τῆς Ἀγλαΐτσας, θάπαντήσουσιν οἱ φίλοι τῆς Διαπλάσεως.

Ἀθλῶσις. Αἱ Μαγικαὶ Εἰκόνες ὑπάγονται εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τῶν Λύσεων τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.

τό ἴποιον μετέφραζε κατόπι φράσιν πρὸς φράσιν. Ἀλλὰ τὸ ἕκαμνε τόσο ἀπροσέκτως καὶ ἀμελῶς, ὥστε ὁ δὲν Ἰουστῆνος τὸν διάκοψε λέγων :

— Γάστῳν, τί ἐπαθῆς σήμερα ; .. Ὁ νοῦς σου εἶνε ἀλλοῦ.

Ὁ Γάστῳν ἐκοκκίνισε καὶ ἀπήντησε μὲ τὴν συνήθη του εἰλικρίνειαν :

— Ἀλήθεια...σὰς ζητῶ συγγνώμην... ἀλλὰ συλλογίζομαι τὸν Ἰωδῆνον. Φεβουῖμαι μήπως δὲν ἐπιστρέψῃ πλέον. Ἐφάνηκα τόσο σκληρὸς πρὸς αὐτόν, εἰς τὴν Βουλβόννην ! Μοῦ φαίνεται ὅτι θὰ προτιμήσῃ τὴν πατρικὴν πραότητα τοῦ Ἰγουμενοῦ ἀπὸ τὴν ἰδικὴν μου θελλῶδη φιλίαν, καὶ αὐτὸ θὰ μου ἀξίζη... Νὰ τί συλλογίζομαι κάθε στιγμὴν τῆς ἡμέρας καὶ τί μ' ἐμποδίζει νὰ προσέξω εἰς τὰ Γ ε ω ρ γ ι κ α .

— Δὸς μου μίαν στιγμὴν αὐτὸ τὸ βιβλίον, φίλε μου, ὑπέλαβεν ὁ Δὲν Ἰουστῆνος. Ἄν σὺ ὑπέπεσες εἰς τὸ μικρὸν ἀμάρτημα τῆς ἀπροσεξίας, πταίω ὅμως ἐγώ, διότι δὲν ἐξέλεξα τὸ καίμενον, τὸ ὅποιον ἤμποροῦσε νὰ σὰς ἐνδιαφέρῃ.

Ἐστρέψε πολλὰς σελίδας τοῦ πολυτίμου βιβλίου, τὸ ὅποιον εἶχε φέρῃ ὁ ἴδιος ἀπὸ τῆν Ἰταλίαν. Ἦσαν τὰ ἔργα τοῦ Βιργιλίου, τυπωθέντα εἰς τὴν Βενετίαν, ὀλίγον καιρὸν μετὰ τὴν ἐφεύρσιν τῆς τυπογραφίας ὑπὸ τοῦ Γουτεμβέργιου, ἡ ὁποία εἶχε γίνῃ καμμιά πενήντα χρόνια πρὸ τῆς ἐποχῆς τῆς παρούσης διηγήσεως.

— Δὲν ἀνέγνωσες καὶ δὲν μετέφρασες ἕως τώρα παρὰ ἓν μόνον ἄσμα τῆς θείας Α ἰ ν ε ἰ α δ ο ς, ἐξηκολούθησεν ὁ παιδαγωγός. Σήμερον θὰ σοῦ ὑποδείξω ἓν ἐπεισόδιον ἐκ τοῦ ποιήματος, διὰ νὰ σε παρηγορήσῃ αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ Βιργίλιος.

Ἀνάγνωσε, ἀνάγνωσε τὴν ἱστορίαν τοῦ Εὐρύαλου καὶ τοῦ Νήσου, καὶ ἔπειτα μοῦ λέγεις ἂν πρέπῃ νὰμφοβίλλης περὶ τῆς ἐπιστροφῆς καὶ περὶ τῆς καρδίας τοῦ ἀγαπητοῦ σου Ἰωδῆνου.

Ὁ Γάστῳν ἔσπευσε νὰ λάβῃ ὅπως τὸ βιβλίον καὶ μὲ τὴν εὐκολίαν ἐκείνην, τὴν ὅποιαν εἶχεν ἀποκτήσῃ, διδασκόμενος τὰ λατινικὰ ἐκ παιδικῆς ἡλικίας, ἀνέγνωσε καὶ μετέφρασεν εἰς ἐπὶ ἡκούον τὸ συγκινητικὸν ἐκεῖνο ἐπεισόδιον τῶν δύο πολεμιστῶν, τῶν ἀφωσιωμένων πρὸς ἀλλήλους μέχρι θανάτου, τὸν ὅποιον ἕκαστος ζητεῖ νὰ στρέψῃ καθ' ἑαυτοῦ, διὰ νὰ σώσῃ τὸν φίλον του.

Ἡ Ἐρμάνη καὶ ἡ Ἀδελαῖς εἶχον ἀφίση τὰς βελόνας τῶν ἀδρανῆς ἐπὶ τοῦ κεντήματός των, καὶ ἤκουον. Μόνη ἡ σεβασμία κυρία Δὲ Ρεσαὶ ἐξηκολούθει νὰ πλέκῃ μὲ τὴν ἰδίαν κανονικότητα. Δὲν εἶχε ζωηρὰν φαντασίαν ἢ ἀγαθὴν γραῖα, καὶ δὲν ἠγάπα πολὺ τὴν ποίησιν. Ἀλλως τε ἦτο πεπεισμένη, ὅτι ἡ νεωστὴ ἐφευρεθεῖσα τυπογραφία, ἡ διασπείρουσα τὴν ἰδέαν διὰ χιλιάδων ἀντιτύπων, καθὼς καὶ ἡ νέα ἐπίσης ἀνακάλυψις μιᾶς ἀλ-

λης ἠλείρου ὑπὸ τοῦ Γενουηνοῦ Κολύμβου, ἦσαν τόσο συνέργειαι διαβολικαί, προμηθύουσαι τὴν ἔλευσιν τοῦ Ἀντιχρίστου καὶ τὴν συντέλειαν τοῦ κόσμου.

Ἐξαπλόγη ὄθιν πολὺ, ὅταν εἶδε τὴν Ἐρμάνην νὰ σηκωθῆ ἑξαφνα ἀπὸ τὴν θέσιν τῆς, καὶ νὰ υπάγῃ νὰ ἐναγκαλισθῇ καὶ νὰ καταφιλήσῃ τὴν Γάστῳν, ὁ ὅποιος ἀνελύστο εἰς δάκρυα, ἀρ' οὐ ἠπάσθη μετὰ σεβασμοῦ τὸ βιβλίον ἐκεῖνο, ἐκ τοῦ

ὁποίου τῷ ἤρξστο ἠάπρόοπτος παρηγορία. — Μὰ τί συμβαίνει λοιπόν ; ἠρώτησεν ἡ κυρία Δὲ Ρεσαὶ τὴν Ἀδελαῖδα. — Συμβαίνει, κυρία, ὅτι ἐν ᾧ ὁ κύριος Γάστῳν ἦτο ἀπηλιτισμένος, συλλογίζμενος ὅτι ἔχασε διὰ παντὸς τὸν Ἰωδῆνον, τώρα ἐλπίζει ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἔστ' ἔτι τὸν ξαναῖδῃ.

(Ἐπεται συνέχεια)

ΦΑΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

(Κατὰ τὸ Γαλλικὸν τοῦ Κ. Blandy)

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 68^{ου} ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Προκηρυχθέντος τὴν 13 Ἰανουαρίου 1901, πρὸς εὐρεσιν τῶν λύσεων τῶν ἐν τοῖς φυλλαδίοις Ἰανουαρίου, Φεβρουαρίου, Μαρτίου καὶ Ἀπριλίου ἐ. ἔ. δημοσιευθειῶν 177 Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.

Ὁ μετὰ τὸ ὄνομα ἀριθμὸς δηλοῖ πόσας ὁρθὰς λύσεις ἀπέστειλεν ἕκαστος ἐμπροσθέντως, ὁ δὲ ἐντὸς τῆς παρενθέσεως ἀριθμὸς, ὁ συνοδευόμενος ἐπὶ τοῦ Ε, δηλοῖ τὸ ποσὸν τῶν ἀπονεμομένων ἐκάστῳ Εὐδῆμων.

ΑΝΩΤΕΡΑ ΤΑΞΙΣ (16 ἐτῶν καὶ ἄνω)

- ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Σέλευκος ὁ Κεραυνός, 171, [9 Ε].
ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Αἰγύριος τῆς Κερκύρας, 162, [9 Ε].
ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Φλοῖσθος τοῦ Εὐδῆμου, 141, [8 Ε].
... (πλείονες ἀναφορὲς πρὸς ἀσκήσεις)

ΜΕΣΑΙΑ ΤΑΞΙΣ (12 ἔως 15 ἐτῶν)

- ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Αἰγαῖον Πέλαγος, 161, [9 Ε].
ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Ναυτοπούλα τῆς Ἀνδρείου, 160, [9 Ε].
... (πλείονες ἀναφορὲς πρὸς ἀσκήσεις)

ΜΙΚΡΑ ΤΑΞΙΣ (11 ἐτῶν καὶ κάτω)

- ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Φάρος τῆς Μυκόνου, 160, [9 Ε].
ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Λευκὴ δὲ Μιρμῶν, 127, [7 Ε].
... (πλείονες ἀναφορὲς πρὸς ἀσκήσεις)

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ 70^{ος}

Ἄσκει τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τῶν δημοσιευθειῶν ἐν τοῖς φυλλαδίοις τῆς Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν τῶν μηνῶν Σεπτεμβρίου, Οκτωβρίου, Νοεμβρίου καὶ Δεκεμβρίου 1901.

Ἀπὸ σήμερον ἀρχεῖται καὶ προκηρύσσεται ὁ νέος Διαγωνισμὸς τῶν Λύσεων τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.

Ὅσοι τῶν συνδρομητῶν ἐπιθυμοῦν νὰ διαγωνισθῶν, παρακαλοῦνται νὰ προμηθευθῶν ἐγκαίρως ἐκ τοῦ γραφείου μας τὸν ἀπαιτούμενον Χάρτην τῶν Λύσεων καὶ νὰ συμμορφωθῶν πρὸς τοὺς Ὁροὺς τοῦ ἀναγεγραμμένου εἰς τὸ Γ' Κεφάλαιον τοῦ Ὁδηγοῦ τοῦ Συνδρομητοῦ οἱ ὅποιοι παραμένουν οἱ αὐτοὶ δι' ὅλους τοὺς Διαγωνισμοὺς τῶν Λύσεων.

Βραβεῖα θάπονεμηθῶν τὰ ὠρισμένα διὰ τοὺς μεγάλους Διαγωνισμοὺς, τὰ ὁποῖα βλέπε ἐπίσης εἰς τὸ 5' Κεφάλαιον τοῦ Ὁδηγοῦ.

ΟΝΟΣ ΒΑΣΤΑΖΩΝ ΑΓΑΛΜΑ

[Κατὰ τὸν Λισάπειον Μῦθον.]

Ἐστὶς Ἀνατολῆς τὰ μέρη
Οἱ θεοὶ ποῦ ἐεφυτρώουν,
Ἐναν γαῖδαρον φορτώουν
Θεοῦ ἀγάλμα νὰ φέρῃ.
Κ' εἰς τὸ δρόμον ποῦ περνοῦσε
Ὁ καθεὶς τὸ προσκυνῶσε.
Μὲ εὐλάβεια πολλή,
Μὰ τοῦ κυρ-γαϊδαροῦ τώρα
Ἡ μεγάλη ἢ κεταλή
Θάρρεψε 'ς αὐτὴ τὴ γῶρα
Πῶς ἀκόμη κ' οἱ γαῖδαροι
Ἐχουν καὶ αὐτὴ τὴ χάρι,
Νὰ περνοῦνε γιὰ θεοί.
Καὶ ἀρχίζει μὲ καμάρι
Τις αὐτάρεις νὰ τεντώνῃ,
Τὴν οὐρὰ του νὰ σηκώνῃ,
Μ' ὀγκηθμοῦν νὰ χαιρετᾷ.
Καὶ μ' ἄλλοκοτην ὀρμῇ
Νὰ πηδᾷ καὶ νὰ πετᾷ.
Ὅς ποῦ ἐκόντεψε νὰ ρίξῃ
Τὸ θεὸ 'στάλθῃεα κάτου
Καὶ τρανὰ νὰ ἀποδείξῃ
Ἐάν θεὸς τὰ θαύματά του.
Μὰ καὶ ὁ ἀφεντικός του
Βλέπωντας, ἂν καμαρώσῃ
Λιγ' ἀκόμη ὁ γαϊδαρός του
Ἀκριδὰ πῶς θὰ πληρώσῃ,
Μὲ ἀγριεμένο μάτι
Τὸ ραβδί του εὐθύς ὑψώνει
Καὶ μὲ κάμπουςε 'ς τὴν πλάτην.
Ἐστὶς στιγμὴ τὸν ἔεθεώνει !

Ι. Γ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΟΣ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἡ μητέρα :— Χίλιες φορές σοῦ ἔκαμα τὴν παρατήρησιν, Κατίνια, ὅτι δὲν πρέπει νὰ μεταχειρίζεαι τὰς κὰνκας αὐτὰς λέξεις.
Ἡ μικρὰ Κατίνια :— Μὰ τότε λοιπόν, μαμά, γιατί τὰς ἔκαμα, ἀρ' οὐ ἀπαγορεύεται νὰ τὰς μεταχειρίζωμεθα ;
Ἐστὶς ὑπὸ τῆς Ἀποστάσεως Ἐλπίδος

— Τί κάνεις ἐκεῖ Φοίκα ;
— Βίβω τὴν κούκα μου κόκκινη.
— Καὶ μὲ τί τὴν βάσεις κόκκινη ;
— Μὲ κρασί, κύριε Παντελῆ.
— Μὲ κρασί ! Τί λές ; Πῶς μπορεῖ τὸ κρασί νὰ βάψῃ τὴν κούκα σου ;
— Πολὺ ὄρκα μάλιστα ! Πόσες φορές ἄκουσα τὴ μαμὰ νὰ λέῃ ὅτι ἀπὸ τὸ κρασί ἡ μύτη σας ἔγινε τόσο κόκκινη ! ! !
Ἐστὶς ὑπὸ τοῦ Ἐαρινοῦ Ἀρώματος

ΑΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

ΠΑΡΟΡΑΜΑ

Εἰς τὸ Ἀποτέλεσμα τοῦ 68ου Διαγωνισμοῦ, ὁ Σέλευκος ὁ Κεραυνός, κατὰ παραδορῆν, ὄχι ἐντελῶς ἰδικὴν μας, — κτετάθη εἰς τὴν Μεσαίαν Τάξιν, ἐν ᾧ διηγουρίζετο εἰς τὴν Ἀνωτέραν. Ἐχων λύσεις 154, ἔλαβεν ἔπαυον εἰς τὴν Μεσαίαν Τάξιν. Μὲ τὸν ἴδιον ἀριθμὸν λύσεων, θὰ ἔδικαιούτο Β' Βραβεῖον εἰς τὴν Ἀνωτέραν τάξιν ἂλλὰ θὰ ἐτίθετο ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ, ὡς λαθὼν ὁμοῖον Βραβεῖον εἰς τὸν 63ον Διαγωνισμὸν. Εὐτυχῶς τὸ Παρόραμα δὲν ἔχει μεγάλην σημασίαν, τὸ διορθῶν ἄλλως χάριν ἀκριβείας, ἀρ' οὐ καθὼς βλέπετε σήμερον, ὁ Σέλευκος ὁ Κεραυνός λαμβάνει Α' Βραβεῖον εἰς τὸν 68ον Διαγωνισμὸν. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ συγχαίρω πάντας τοὺς βραβευθέντας εἰς τοὺς δύο Διαγωνισμοὺς, καὶ ἀναμένω τὰ φωτογραφίας των πρὸς δημοσίευσιν.

Πέρα πολλὰ δυστυχῆματα εἰς διάστημα ἐνὸς ἔτους, ἀγαπῆ ἢ μου Ἀσπασία Δημητρίου ! Σὲ συλλυποῦμαι ἐγκαίρως διὰ τὴν στέρξιν τόσοσιν συγγενῶν, καὶ σὲ παρακαλῶ νὰ διαβιάσῃς τὰ συλλυπητήριά μου καὶ πρὸς τοὺς φίλους μου Ἀχιλλέα καὶ Γεώργιον Συγγρονέλην, διὰ τὸν θάνατον τῶν προσφιλῶν τῶν οὐκῶν.

Ἄνθος τοῦ Μαῖου. σ' εὐχαριστῶ θερμῶς διὰ τὸ ξεσπάθωμα, καὶ σὲ παρακαλῶ νὰ μου χαιρετίσῃς τὴν νέαν μας φιλίαν καὶ νὰ τῆς εἴπῃς ὅτι περιμένω νὰ μου γράψῃ. Εἶπα εἰς τὸν κ. Ξενοπούλον πόσο σοῦ ἤρεσαν τὰ «Διηγήματά» σου, καὶ πολὺ εὐχαριστήθη. Ἀλήθεια, νομίζω ὅτι σοῦ ἀπῆντητα, ὅτι εἰμπορεῖς νὰ στείλῃς αὐτὸν τὸν Κατάλογο, ποῦ λέγεις.
Ἐστὶς ὑπὸ τῆς Ἀποστάσεως Ἐλπίδος

Ἐξέλεξα, πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ παλαιοῦ, καὶ χωρὶς ἀρχικὰ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σου.

Ἐξέλεξα, πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ παλαιοῦ, καὶ χωρὶς ἀρχικὰ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σου.

Ἐξέλεξα, πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ παλαιοῦ, καὶ χωρὶς ἀρχικὰ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σου.

Ἐξέλεξα, πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ παλαιοῦ, καὶ χωρὶς ἀρχικὰ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σου.

Ἐξέλεξα, πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ παλαιοῦ, καὶ χωρὶς ἀρχικὰ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σου.

Ἐξέλεξα, πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ παλαιοῦ, καὶ χωρὶς ἀρχικὰ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σου.

Ἐξέλεξα, πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ παλαιοῦ, καὶ χωρὶς ἀρχικὰ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σου.

Ἐξέλεξα, πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ παλαιοῦ, καὶ χωρὶς ἀρχικὰ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σου.

Ἐξέλεξα, πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ παλαιοῦ, καὶ χωρὶς ἀρχικὰ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σου.

Ἐξέλεξα, πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ παλαιοῦ, καὶ χωρὶς ἀρχικὰ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σου.

καὶ εἶνε τόσοσιν πολλὰ, ὥστε δὲν ἤμπορῶ νὰ δημοσιεύω ἀπὸ ἄλλας περιπτώσεις, ἀρκούμαι δὲ νὰ τὰς ἀνακινῶ εἰς τὸν κ. Ξενοπούλον, ὁ ὅποιος εἶνε κατευχαριστήμενος διὰ τὴν λαμπρὰν αὐτὴν ὑποδοχὴν τοῦ βιβλίου του.

Ἐξέλεξα, πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ παλαιοῦ, καὶ χωρὶς ἀρχικὰ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σου.

Ἐξέλεξα, πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ παλαιοῦ, καὶ χωρὶς ἀρχικὰ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σου.

Ἐξέλεξα, πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ παλαιοῦ, καὶ χωρὶς ἀρχικὰ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σου.

Ἐξέλεξα, πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ παλαιοῦ, καὶ χωρὶς ἀρχικὰ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σου.

Ἐξέλεξα, πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ παλαιοῦ, καὶ χωρὶς ἀρχικὰ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σου.

Ἐξέλεξα, πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ παλαιοῦ, καὶ χωρὶς ἀρχικὰ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σου.

Ἐξέλεξα, πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ παλαιοῦ, καὶ χωρὶς ἀρχικὰ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σου.

Ἐξέλεξα, πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ παλαιοῦ, καὶ χωρὶς ἀρχικὰ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σου.

Ἐξέλεξα, πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ παλαιοῦ, καὶ χωρὶς ἀρχικὰ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σου.

Ἐξέλεξα, πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ παλαιοῦ, καὶ χωρὶς ἀρχικὰ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σου.

Ἐξέλεξα, πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ παλαιοῦ, καὶ χωρὶς ἀρχικὰ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σου.

Ἐξέλεξα, πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ παλαιοῦ, καὶ χωρὶς ἀρχικὰ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σου.

Ἐξέλεξα, πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ παλαιοῦ, καὶ χωρὶς ἀρχικὰ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σου.

Ἐξέλεξα, πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ παλαιοῦ, καὶ χωρὶς ἀρχικὰ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σου.

Ἐξέλεξα, πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ παλαιοῦ, καὶ χωρὶς ἀρχικὰ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σου.

Ἐξέλεξα, πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ παλαιοῦ, καὶ χωρὶς ἀρχικὰ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σου.

Ἐξέλεξα, πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ παλαιοῦ, καὶ χωρὶς ἀρχικὰ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σου.

Ἐξέλεξα, πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ παλαιοῦ, καὶ χωρὶς ἀρχικὰ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σου.

Ἐξέλεξα, πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ παλαιοῦ, καὶ χωρὶς ἀρχικὰ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σου.

Ἐξέλεξα, πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ παλαιοῦ, καὶ χωρὶς ἀρχικὰ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σου.

Ἐξέλεξα, πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ παλαιοῦ, καὶ χωρὶς ἀρχικὰ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σου.

Ἐξέλεξα, πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ παλαιοῦ, καὶ χωρὶς ἀρχικὰ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σου.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου τής Παιδείας ως τὸ κατ' ἐξοχήν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχόν ἐπὶ τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ἜΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7.— Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Δι' ἀσυνδρομὰ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς
καὶ εἶνε προπληρωτέα δι' ἑν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.— Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0.15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἔν Ἀθήναις
Ὁδὸς Πατησίων, ἀριθ. 11 Β, παρὰ τὰ Χαυτεῖα

Περίοδος Β' — Τόμ. 8ος

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Σεπτεμβρίου 1901

Ἔτος 23ον. — Ἀριθ. 36

Ο ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ ΟΡΕΝΟΚΟΣ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ὑπὸ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'. (Συνέχεια.)
ΒΟΕΣ ΚΑΙ ΓΥΜΝΩΤΟΙ

Τὴν πρώτην ἡμέραν, ἀφ' οὗ διήλθον ἀπὸ πολλὰς νήσους, τὰ ὑψηλὰ δένδρα τῶν ὁποίων ἔκομπεν ὁ ἄνεμος, τὰ πλοῖα νῆσον Μπαγιάνον. Ἐπειδὴ, χάρις εἰς τὴν γενναιωδίαν τοῦ κ. Μανουὴλ Ἀσσομφιῶν καὶ τῶν υἱῶν του, τὰ τρόφιμα ἦσαν ἄφθονα, ἀνάγκη κυνηγίου δὲν ὑπῆρχε· καὶ ἐπειδὴ, ἐξ ἄλλου ἡ νύξ ἦτο σεληνοφώτιστος, ὁ Βαλδέξ καὶ ὁ Πάσσαλ ἐπρότειναν νὰ ἐξακολουθήσῃ ὁ πλοῦς μέχρι τῆς πρωΐας, διὰ νὰ ἐπωφεληθοῦν τοῦ ὠραίου καιροῦ.

Ἡ πρότασις ἐγένε δεκτή, καὶ τὰ πρυνήσια τῶν πλοιαρίων δὲν ἐδέθησαν εἰς τὴν ξηρὰν.

Ἡ νύξ παρήλθεν ἄνευ ἐπισημοῦ, μολοντί τὸ πλάτος τοῦ ποταμοῦ, μόλις τριακοσίων πενήκοντα μέτρων, ἐστένευεν εἰς πολλὰ μέρη ἐξ αἰτίας τῶν νήσων καὶ τῶν νησιδρίων, προπάντων παρὰ τὸ στόμιον τοῦ ρίου Γουανάμη, παραποτάμου τῆς δεξιᾶς ὄχθης.

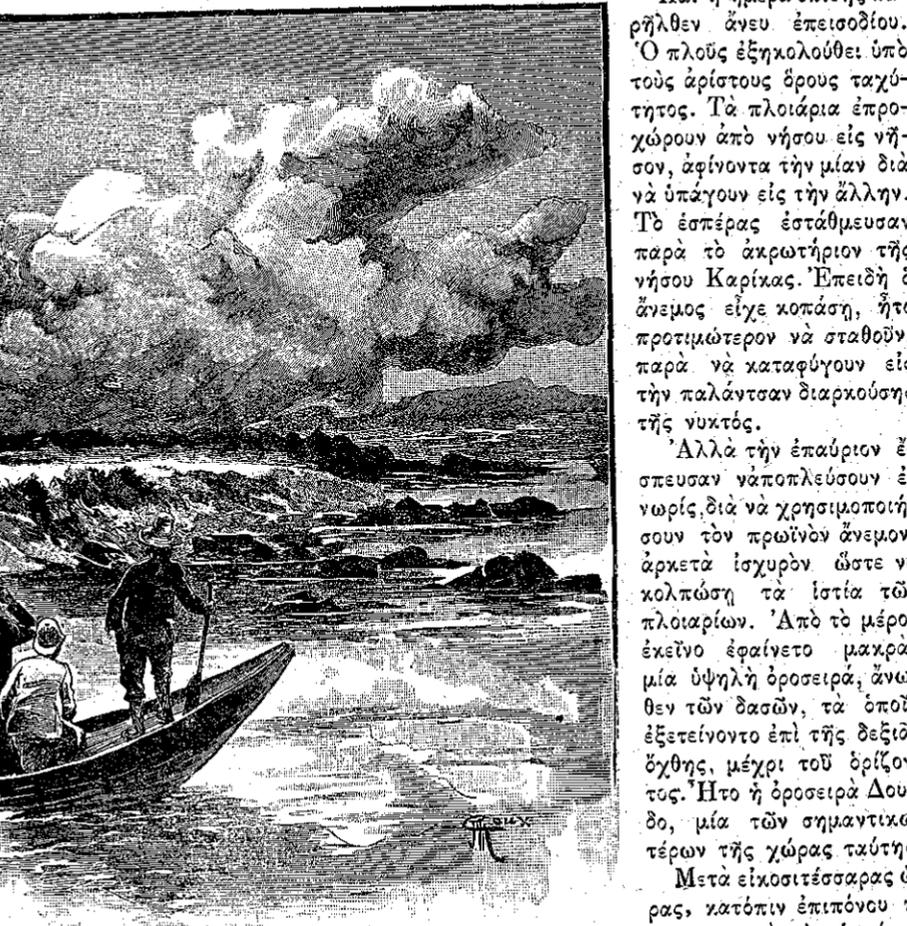
Τὴν πρωΐαν ἡ Γαλιανέτα καὶ ἡ Μορίσκη ἐφθασαν εἰς τὴν νῆσον Ταμπλαδὸρ, ὅπου ἄλλοτε ὁ Σαφφανάων εἶχε συναντήσῃ, ἓνα μαῦρον εὐφυέστατον καὶ φιλόφρονα, ὀνομαζόμενον Ριχάρδον. Δυστυχῶς ὁ ἄνθρωπος οὗτος δὲν εὐρίσκετο πλέον ἐκεῖ, καὶ οἱ ταξιδιώται ἐλυπήθησαν, διότι ἐσκόπευσαν νὰ τῷ ζητήσουν πληροφορίας.

— Κρίμα! εἶπεν ὁ Ἰάκωβος Ἑλλῶν. Ἀπὸ αὐτὸν θὰ ἐμανθάνωμεν ἴσως, ἂν ὁ Ἀλφανίξ ἐθεάθη εἰς τὰ περίχωρα τοῦ ποταμοῦ.

Καὶ ἀποταθείς πρὸς τὸν Ἰσπανόν: — Ζορρές, ὅταν ἦσουν εἰς τὸν Ἅγιον Φερνάνδον, ἤκουσες ποτὲ νὰ

ἐμιλοῦν διὰ τοὺς δραπετὰς τῆς Καυένης καὶ διὰ τὴν συμμορίαν τῶν Ἰνδῶν, τοῦ ἐνάθη με αὐτοὺς; — Μάλιστα, κύριε Ἑλλῶν, ἀπεκρίθη ὁ Ἰσπανός. — Εἶχαν ἀναφανῆ ποτὲ εἰς τὰς ἐπαρχίας τοῦ Ἄνω Ὀρενέκου; — Δὲν εἰξεύρω... Ἐγένετο λόγος διὰ κάποιους Ἰνδοὺς Κουίβας... — Ἀκριβῶς, Ζορρές... καὶ ὁ Ἀλφανίξ, ἓνας κατὰδικος δραπετῆς, ἐγένετο ἀρχηγὸς τῶν. — Πρώτην φορὰν ἀκούω αὐτὸ τὸ ὄνομα, ἀπήνησεν ὁ Ἰσπανός. Ὅπως δὴ ποτε, δὲν ὑπάρχει φόβος νὰ συναντήσωμεν αὐτοὺς τοὺς Κουίβας, διότι, καθὼς ἄκουσα, ἐζητοῦσαν νὰ ξαναγυρίσουν εἰς τὴν Κολουβίαν, ἀφ' ὅπου τοὺς εἶχαν διώξῃ· καὶ ἂν εἶνε ἀλήθεια, δὲν εἴμπορεῖ νὰ εὐρίσκωνται εἰς αὐτὰ τὰ μέρη τοῦ Ὀρενέκου.

Αἱ πληροφορίες τοῦ Ζορρές πιθάνον νὰ ἦσαν ἀληθεῖς· ἀλλ' οἱ ταξιδιώται δὲν ἐλησμόνησαν τὰς φρονίμους συμβουλὰς τοῦ κ. Ἀσσομφιῶν, καὶ ἐξηκολούθησαν νὰ εἶνε προσεχτικώτατοι.

Τὸ νέφος, εἰς ἀπόστασιν διακοσίων βημάτων ἀπὸ τῆς ὄχθης, ἐπροχώρει... (Σελ. 286, στήλ. γ')

370. Συλλαβογράφος. Ἐπίρημα τὸ πρῶτον μου, πατεῖς τὸ δεύτερόν μου, Καὶ ἂν εἶσαι ἔξυπνος, βλέπεις τὸ σύνολόν μου. *Ἑστέλη ὑπὸ τοῦ Ἀναστασίου Α. Ζωγράφου*

371. Στοιχειδωγράφος. Νῆσος εἶμαι οὐχὶ μεγάλη, Ἄν μου κύψῃς τὸ κεφάλι, Βασιλεῦς τις θὰ προβάλῃ. *Ἑστέλη ὑπὸ τοῦ Ἀγνὸ Μενεξιδάκη*

372. Ἀναγραμματισμός. Κατ' ἐξ-ος με πληροῖνε, Πολύτα, καὶ θυμῶνεις... Ἄν μ' ἀναγραμματίσῃς, Στὰ ψάρια νὰ ζητήσῃς. *Ἑστέλη ὑπὸ τῆς Ἀφροδίτης Παπανδρουοπούλου*

373. Ρόμβος. Τὰ δύο μου ἄκρα θὰ εὐρῆξῃ κατὰ τῆν εἰσοδὸν σου Εὐρίσκειται τὸ δεύτερον εἰς τὸ ὑπόγειόν σου. Μήπως ζητεῖς τὸ τρίτον μου; Στὸν στήθον θὰ το εὐρήσῃ. Θὰ γίνῃς δὲ τὸ τέταρτον, νὰ οικονομήσῃς ἂν ἐξυρῃς, Καὶ ἀποκηλίσηθῃς, χρήματα ὅσα τὸ πέμπτον μου δηλοῖ. Τὸ ἕκτον εἶνε σύνθησις ἔσοι; ρόμβου, καὶ πέρα πολύ. *Ἑστέλη ὑπὸ τῆς Ἐριτίας Ἀσιμαῆδου*

374. Ἐπιγραφή. Ζητεῖται ἡ ἀνάγνωσις τῆς κάτωθι ἐπιγραφῆς: **ΗΙΟΠΗ ΕΣΙΗΣ ΙΜΥΣΟ ΜΩΡΕΤ ΣΗΣ** *Ἑστέλη ὑπὸ τῆς Ἀστέρας Ν. Μαρκεδῶν*

375. Ἀστεία ἐρωτήσις. Ποῦν ψάρι ἔχει τὴν οὐρὰν τοῦ ὄθου καὶ τὸ κεφάλι του εἰς τὴν Ἰσλανδίαν; *Ἑστέλη ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμανθωδίου*

376. Διπλῆ Ἀκροστιχίς. Τῶν ἀγράμματα τῶν ζητούμενων λέξεων ἀποτελοῦν μυθολογικὸν πρόσωπον, ἐπίσης δὲ καὶ τὰ δεύτερα: 1. Χρήσιμος εἰς τοὺς μαθητὰς. 2. Πρωτεύουσα Κράτους. 3. Ποταμὸς τῆς Εὐρώπης. 4. Πρῶτη πού πωλεῖται καὶ ἀγοράζεται. 5. Νῆσος ἑλληνική. *Ἑστέλη ὑπὸ τοῦ Μυσικοῦ Φεουδάνου*

377. Φωνηεντόλιπον. * * - μιν - σπον - νιν - τν - μγλν *Ἑστέλη ὑπὸ τοῦ Ἰσπανοῦ τῆς Κολοκωνθοῦς*

378. Γρίφος. ὦ ! ὦ ! ὦ ! ὦ ! *Ἑστέλη ὑπὸ τοῦ Ἀσκοκωμάτου Διγαλιῶ*

379. Μαγικὴ Εἰκὼν. Ζητεῖται ἡ λύσις τῆς Μαγικῆς Εἰκῆς, τῆς ἐν σελίδι 280 δημοσιευομένης. Τὸ κεκρυμμένον πρόσωπον θὰ ζωγραφισθῇ ἀπλῶς ἐπὶ τοῦ χάρτου τῶν Ἀύσεων, ἄνευ περιγραφῆς.

ΑΥΣΕΙΣ
τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 29

501. Φιλοποιήν (φλῶ, ποιμήν). — **502. Ἰκεῖνος**, κτήνος, Τῆνος. — **503. Βρίστη.**

504. ΠΙΣ — **505. Ὅπου δὲν πῖπται λόγος,** — **506. Πίπτει ῥάβδος.** **ΔΑΜΙΑ** — **507. Ἐπ' αὐτῆς ῥάβδου,** **ΣΟΛΩΜΟΣ** (Ἡ ἀνάγνωσις καὶ **ΜΕΝΑΝΑΡΟΣ** βέτοος ἐκ τῶν ἀνω πρὸς τὰ κάτω καὶ ἐξ δεξιῶν πρὸς ἀριστερά.) — **508. ΠΕΡΟΣΣΑ-ΛΗΜ** (Ἐρις, Ρέα, ὄρος, ὄλη, Σιάμ, ἄλσος, λάρος, Ἥρα, Μῆλος.) — **507. Ἐπ' αὐτῆς ῥάβδου,** ἀραιρέσον πέντε, κάμνον τέσσαρα. — **508. ΛΕΣΒΟΣ** (Ἀῆμος, Ἄβρος, ΘίΣος, Κουβα, Ἰμβρος, Σχῦρος.) **509. Εἰ χαλῶ περιήκησις,** ὑποκαθέσιν μαθήση. — **510. Μὴ ἐπιχαιρῇ ἐπὶ χρήμασιν ἀδίκος.**

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 25 Ἀυγούστου, θαπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ
Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 9 Ὀκτωβρίου
Ὁ χάρτης τῶν λύσεων, ἰσὶ τοῖς ὁποίοι δὶον νὰ γράψωσι τὰς λύσεις τῶν ἀδηγομένων, πολεῖται ἐν τῷ Ἐξαίριον μᾶς εἰς φακέλλου, ὃν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1

Νέος Διαγωνισμὸς Ἀύσεων.
[Κατὰ τὰν ἄνωτέρω προκηρυχθέντα, ἀπὸ τοῦ σημερινοῦ φύλλου ἄρχεται ὁ νέος 70ος Διαγωνισμὸς τῶν Ἀύσεων.]

569. Τονόγράφος.
Εἰς τὴν σφίραν τὴν γῆνιν Πάντοσε θὰ εὐρεθῶ, Ἄλλαξέ μου δὲ τὸν τόνον Εἰς τὸ σῶμα νὰ ἐμβῶ. *Ἑστέλη ὑπὸ τοῦ Κοκουαίτου*

Ἔρχεται τώρα ταπεινὸς
Καὶ τὴν καπελαδοῦρα τοῦ κραδῶντας εἰς τὸ χέρι
Θερμὰ τῇ Βίβλῃ εὐχαριστεῖ
Γιατὶ ἀνταπέδοκε κ' αὐτῇ
Ὅσοι εὐχῆς τῆς ἔδωκε γιὰ τῶν γαζῶν τ' ἀσκέρι.
(τώρα νὰ ξαναευχαριστήσῃ ἡ Βίβλῃ, καὶ ὕστερα νὰ ξαναευχαριστήσῃ διὰ τὰς ξαναευχαριστίας ὃ Ἀγγερινὸς καὶ... πᾶσι λέωντας) — τὸ Ἀγριολούλουτον Ἀνδρῶν ἀσπάζεται τὴν Ἀνοιξιάντικην Βραδύαν καὶ τῆς εὐγεται καλὸ ταξίδι καὶ καλὴν διασκέδασιν — ὁ Κ. Ρ. Λάφης π' ἠροφροεῖ τὸν Περονόσορον Λίγιον δι' ἔλαβε ψευδώνυμον καὶ ἀφ' οὗ καυῶνται διὰ τὴν δευδερκεῖαν τοῦ, ἄς το εὐρή; — ἡ Ἀγάπη τῆς Νεότητος ἀσπάζεται τὸν Χιονισμένον Μάιον καὶ τὸ Κῆμα τοῦ Λουναβεως, τὸ ὅποιον ἐρωτᾷ πῶς περῶν εἰς τὴν ἐξοχὴν; — οἱ Δικηγόροι τῆς Νεολαίας ἀποροῦν μετὸν Πανταχῶθ Παρόντα, πῶς, ἀφ' οὗ εἶνε πανταχοῦ παρών, ζητεῖ τὰ ὀνόματά των.

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νάνταλλάξουν: ὁ Ἐπερήφανος Ἰσπεδὸς μετὰ τὸ Ἑλληνικὸν Ἑδάφος (εἰ δυνατόν μετὰ τὸ νόμικόν του) — ἡ Παιδικὴ Χαρὰ μετὰ τὴν Ἐθνομὸν Κόρη, Σεμνήν Κόρη, Γλοκεῖαν Καρδίαν καὶ Φάσμα τῆς Νυκτὸς — ἡ Τουγγαβέλα μετὰ τὸν Πειραιῶν Ἀστὴρα, Θεαγέρην, Ἐδέλλι· δας, Κάλλια Ρόδου καὶ Μέλλουσαν Καλόγρησαν — τὸ Ἄρσος Φαράκι μετὰ τὴν Μυστηριώδη Φύσιν (μετὰ τὸν ἴδιόν της) — ὁ Ἀδ. θέντης τοῦ Μορέως μετὰ τὸν Περονόσορον Λίγιον, Κρητικὸν Κάσταρον, Ἐαρινὸν Ἀρωμα, Ἀτρώμιον Ἰεραπόστολον καὶ Βρυχῶμενον Ἀέοντα — τὸ Λευκὸν Κρίνον μετὰ τὴν Νουσαλοῦσαν Ἑλληνίδα, Νέμου, Χλόην τοῦ Κρητισσοῦ, Πέτραν Σκανδάλου καὶ Σεμνήν Κόρη (μετὰ τὰ ὀνόματά των, ἂν θέλουν) — ἡ Λιωτοπούλα μετὰ τὸν Ἄγγελλον τῆς Ἀγάπης, Ἀσκοποταμίτην, Ἀερανοποῦλαν, Γλοκεῖαν Καρδίαν καὶ Ἑλληνικὴν Ναυαρχίδα, (εἰ δυνατόν μετὰ τὰ ὀνόματά των) — τὸ Ἑλληνικὸν Ἑδάφος μετὰ τὸν Κάλλια Ρόδου, Πειραιῶν Ἀστὴρα, Σιδηροὺν Κράνος, Κατασομάλλων καὶ Ἀμαρύλλιδαν — τὸ Κῆμα τοῦ Δουναβεως μετὰ τὸν Κρητικὸν Κάσταρον, Ζιζάνιον τοῦ Ἀροακείου, Περίλυπον Ὀρφάνην, Ἑλληνικὴν Ναυαρχίδα καὶ Χιονισμένον Μάιον — ἡ Μόνωσις μετὰ τὴν Ἐθνομὸν Κόρη, Ζωηρὰν Φλόγα, Σπαρτιάτιδα Σειλιανίδα καὶ Καρδίαν ὑπὸ Πέτραν — τὸ Παραδεισεῖον Πτηνὸν μετὰ τοὺς Δικηγέτους τῆς Νεολαίας, Ζιζάνιον τοῦ Γουμασίον καὶ Ζιζάνιον τοῦ Ἀροακείου — ὁ Βάδερ Ἰάονελ μετὰ τὴν Ἑλληνικὴν Σημαίαν — ἡ Ποιμενίς τοῦ Παναχαϊκοῦ μετὰ τοὺς Ἐδέλλιδας, Ἀλόην τῆς Θαλάσσης καὶ Ἀθρὰν τῆς Κερκύρας — τὸ Μεσολογγιτάκι μετὰ τὸν Πλεοντωμένον Γάτον, Παρδαλὸν Γάτον, Μελαγχολικὸν Σεληνολάτρηδα, Σκόννη τῶν Ἀθηνῶν καὶ Ἑλλήν Βώσκε — ἡ Ἀνοιξιάντικη Βραδύα μετὰ τὴν Λευκωσίαν τῆς Κέπρον (διὰ νάνταλλάξουν καὶ τὰ ὀνόματά των), Κελαϊδίστραν, Κόκκινην Ἐξοχὴν, Οὐρεοπέλον Ψυχὴν καὶ Πτερωτὴν Ταξιδιώτιδα — ὁ Ἰππόκτης τῆς Ὀμιχλῆς μετὰ τὸν Προσωπιδοφόρον Ἰππότην καὶ Ἰππότην τοῦ Κράκος — τὸ Φουγάρο τῆς Βόγερειας μετὰ τὸν Καβοκβρακα, Ἀθρὰν τῆς Κερκύρας, Δικηγέτους τῆς Νεολαίας καὶ Φωσοφορῖσαν Ὁάλασαν — τὸ Κρητικὸν Κάσταρον μετὰ τὴν Ἀφροδίτην Συρίκτραν, Αἰγινάταν Ἀθηνῶν, Κάλλια Ρόδου, Ἀνθοῦσαν Νεότητα καὶ Ἀτίθασσον (μετὰ τὸν ὄνομά του) — ἡ Κοπηλάτις Κύβητον μετὰ τὸν Μέγαν Ἀλέξανδρον, Διοπτροφιροῦσαν, Κόρην τοῦ Στρωμιδίνου Νεραϊδαν τῶν Σπετσῶν καὶ Κρητικὸν Ναυτοπούλο (μετὰ τὸ ὄνομά του, ἂν θέλῃ) — ὁ Χιονισμένον Μάιον μετὰ τὸν Ἐρηθρὸν Νέφος, Νεραϊδαν τῶν Σπετσῶν, Δικηγέτους τῆς Νεολαίας καὶ Ἐδέλλιδας.